

to býti oprava starého studijního řádu či zcela nový studij. řád vybudovaný na nových základech?

O t á z k a 2: Má se reformovati ihned, či za určitou dobu (proč a kdy?) Postupně (přechodná osnova) či najednou?

O t á z k a 3: Má býti zaveden shodný studij. ř. pro celou republiku, či má býti ponechána autonomie jednotliv. fakultám, zda vůbec či v jednotlivých oborech?

O t á z k a 4: Měla by se snad rozdělit dosavadní fakulta a jak?

O t á z k a 5: Pokud je třeba reformovati pedagogickou stránku vyučování na práv. fakultě a jak? (zvláště poměr mezi teoretickým vzděláním a praxí).

O t á z k a 6: Jak přibližně stanoviti trvání celého studia? Jak má býti studium rozděleno a na kolik oddílů? Jak uspořádati termíny stát. zkoušek? Má býti pořad jejich pevný a závazný ke vstupu do dalšího oddílu?

O t á z k a 7: Jaký význam stanoviti doktorátu? Kolik má býti k němu rigoros a po př. snad disertace? Odporučuje se ponechatí rigorosa s totožnými předměty zkušebními jako při státních zkouškách?

O t á z k a 8: Jak stanoviti po př. odstraniti taxy a kolejně?

J i n é p o z n á m k y p o v š e c h n ě h o r á z u.

Otázkami mají býti dány směrnice a lze eventuelně ponechatí některé až pro odpověď na otázky rázu speciálního. Také je možno kombinovati některé otázky. Odpovědi račte zasílati na redakční radu pražskou (Praha I., Ovocný trh 3.) neb na brněnskou (Brno, Smetanova 16.) neb na bratislavskou (Bratislava, Kapitolská ul. 1. při S. P. P. »Pravnik«) do 30. dubna 1924. Všechny odpovědi buďtež podepsány a uvedena na nich přesná adresa. V případě však, že by si odpovídající přál, může jeho odpověď býti uvedena pod přiměřenou šifrou a jméno jeho zůstane redakčním tajemstvím.

Za redakční kruh listu československých právníků »Všehrd«
Dr. Čáda, t. č. redaktor.

LITERATURA.

V boji. Sbíрка článků, řečí a posudků prof. Arnošta Denise v době války světové. Přeložil dr. Jindřich Vančura. — Praha 1923. — Stát. nakladatel. 8°. Díl I.: s. 252. — II.: 208. — III. 1.: 272. — III. 2.: 374. — Je velmi málo osob, které by se mohly prokázati tak úsilovným bojem za ideály druhých porobených národů a je rovněž velmi málo dokumentů, které by mluvily o jejich činnosti tak jasnou řečí nevývratně a nepochybně jako sbírka uspořádaná prof. Vančurou. V prvním svazku jsou obsaženy Denisovy práce z let 1915—16, ve 2. z 1916—17, a poslední třetí z 1917—18. Jádro tvoří příspěvky z »La Nation Tchèque« a »Le Monde Slave«. Vedle toho je tu obsažena řada předmluv jako k dílu Pichonovu, Pingoudovu a pak řečí významné na př. na oslavu upálení M. Jeronýma Pražského proslovené na Sorbonně atd. Není snad třeba připomínati, jaký význam mají všechny tyto práce pro správné pochopení politických poměrů za světové války a protože nejedna z nich zabíhá tématem i do dob před ní (na př. »Panovnícký rod rakouský, 2. prosinec 1848, Otázka Němců českých, Universita Pražská), rozšiřuje se okruh zachycené politiky takřka na celou novější a současnou politiku českou, při čemž nepochybí samozřejmě silné reminiscence na doby historické. Při tom řešení jednotlivých otázek je podáno pravým stylem Denisovským a s nevšední galskou vervou, takže je čisti způsobuje pravou rozkoš, zvyšující každým slovem čtenářův interes. Vydáním a pečlivým přeložením těchto Denisových prací po různu roztrošených, které by jinak lehce mohly nezaslouženě upadnouti v zapomenutí, zasloužil se prof. Vančura skvěle o památku muže, o němž bez nadsázky je možno vždy říci, že »mnoho jest dobrého učinil zemi této«.

Ča.